

Gorenjec

Št. 52. — Leto XX. — Kranj, dne 8. avgusta 1936.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg št. 1. Telefon št. 75 „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankiranih pism ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjca“, celoletno 40 Din, polletno 20 Din, šestletna 10 Din, posamezna številka 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Razlogi za komasacijo

(Nadaljevanje)

V katastralni občini Rupa se nahaja mestno posestvo „Prevola“, ki je namenjeno za vojašnico. Ta se prične graditi po zagotovilu merodajnih faktorjev prihodnje leto. Čudno bi bilo, da bi se nahajala velika kranjska garnizija v tuji občini, posebno sedaj, ko imamo z eno besedo priliko vključiti celo katastralno občino Rupa v kranjsko mesto. Še bolj čudno bi pa izgledalo, ako bi kranjska občina kasneje podvzemala korake, da bi se samo posestvo „Prevola“ inkorporiralo h Kranju, ko je že danes mogoče to izvršiti na kratko.

Je pa še ena zadeva, ki govori odločno za priključitev in ki se je do sedaj še ni omenjalo nikjer. To je vprašanje našega vodovoda. Vsi vemo, da je naš vodovod v gotovih časih prešibek. V dnevih suše primanjkuje v Kranju vode. Med tem, ko je konsum vode v Kranju po večini reguliran, je ta zadeva čisto drugačna v vaseh, ki naj bi se priključile h Kranju. Uradne poizvedbe so ugotovile, da se ravno v teh krajih voda troši brezvestno s škropljenjem vrto. S priključitvijo pridejo vsi ti kraji pod neposredno kontrolo in oblast naše občine. Ta bo pač naša sredstva in pota, da se bo poraba vode spravila na pravo mero. Vrh tega dobi po priključitvi kranjska občina prevladajoč vpliv v vodovodnem odboru. Ne bo ji težavno uvesti v tej važni korporaciji gospodarstvo, ki bo zaguralo ravno iz rednega letnega konsuma vode sredstva za bodoče popravila, za ojačitev in amortizacijo vodovoda.

V okoličanskih vaseh stanuje nad 25 upokojenih in 5 tam postavljenih aktivnih državnih službenec. Pri tem nisem upošteval one nameščence, ki so še aktivni in vršijo službo v Kranju. Število teh je od dneva do dneva večje. Kot upokojenci bodo ostali v svojih hišah. Dokler ostanejo ti kraji zunaj Kranja, odmerjajo se jim osebne doklade po ključu za 3 razred. Razlika znaša sedaj pri uradnikih 100 Din mesečno, pri nižjih službenecih pa 90 Din.

V poštev pride tudi dejstvo, da bi se po priključitvi krile meje kranjske občine in kranjske fare. Ta argument sicer ni bistvenega pomena, ker se občinske in farne meje ujemajo le redko. Nikakor ga pa ni zavreči, ko je dana možnost, da se ga uredi z eno besedo.

Kolikokrat sem že čul opazke zgrazanja na kaotično zidavo novih hiš v naši okolici. Do sedaj se po večini niso vpoštevale ne estetične, ne higienske, ne prometne in ne regulacijske potrebe v naši okolici. Zidalo se je vse prepok, kakor se je komu zljubilo. Tam imamo nered in zverž, ki ga bo težko in s precejšnjimi žrtvami polagoma spraviti v red. Ta zverž in nered bo postal tem večji, čim dalje bomo odlašali s priključitvijo. Ne vem, ali se v tej zadevi zavedajo odgovornosti oni, ki pravijo, priključitev se bo pač morala izvršiti, toda danes ni še čas za to.

Potrebe sedanje občine Primskovo znašajo po proračunu za l. 1936/37 ca 120.000 Din. To se dajo skoraj v celoti kriti s 35% doklado na davčno osnovno in s trošarino, ne upoštevaje pri tem morebitnih drugih virov dohodkov. Povdariti moramo pri tem tudi dejstvo, da je davčna osnova v stalnem porastu, posebno pri zgradarini in pridobnini. Pod prvo padejo vse hiše, ki so zgradarine proste, druga se bo pa po priključitvi odmerjala vsem obrtnikom individualno in ne pavšalno kakor do sedaj.

Vsa dosedanja izvajanja kažejo, da priključitev ne bo prinesla posebnih finančnih bremen novi občini Veliki Kranj.

Pričakovati pa je bremen na socialnem polju. Nova občina Primskovo, ki obstoja komaj dva meseca, nima skoraj nobenih občinskih ubožev. Ze v seji 29. oktobra 1935 sem poročal, da ima ta občina na svojih ramenih enega ubožca in dva otroka. To so zaenkrat

malenkostne obveze. Jasno je pa, da bodo take obveznosti postale v bodočnosti večje. Marsikateri delavec, ki pušča svojo delavno moč v Kranju in se tu izčrpava, bo omagal in padel enkrat občini v breme. Povsem pravično je potem, da skrbi ora občina za takega nesrečneža, kateri je onemogel in doprinašal s svojim delom, da se je davčna moč občine večala. Toda kdor pozna in opazuje naše delavstvo, bo tudi uvidel, da bodo taki pojavi bolj izjema ali prav za prav le nesreča. Kajti komaj, da se pri nas delavec ustali, že misli na to, da si zgradi malo hišico, kjer živi mirno s svojo družinico pod lastno streho. Redno varčuje in odplačuje svoj dom. Gleda pa tudi, da si prihrani kak dinar za črne dneve. Tako je prebivalstvo, ki tvori jedro naših okoličanov. Kar je pa drugačnih, ne ostanejo dolgo in se selijo iz kraja v kraj.

Tudi varnostna služba bo v Velikem Kranju zahtevala precejšnje izdatke, ki bodo dosedanje nekoliko povečali. Mislite pa pri tem na sebe.

Ko se bo varnostna služba novega Kranja raztezala tudi na okolico, bo s tem postala varnost v Kranju sama po sebi dosti večja. Sumljivi elementi, ki se krečejo sedaj po mestni periferiji, se bodo zatekli na novo periferijo.

Iznesel sem Vam glavne podatke o tej točki dnevnega reda. Na vas je, da jo rešite s svojim glasom. Pozivljam vas, da se daste voditi le po razumu in vesti ter pustite vse drugo ob strani. Glasovanje naj izpade tako ali tako. Vprašanje je tu in se bo rešilo v smislu priključitve prej ali slej. Pred leti se je zavzel za to en in dva glas. Če danes ne bo večine, izkazala se bo tako impozantna manjšina, da bo prihodnji občinski odbor, ki ga bomo volili v jeseni, gotovo rešil to vprašanje ugodno. Kakor nastane lavina iz mrvice snega, ki jo je sprožil vetrič ali kak ptiček po strmih pobočju gore in zavzema vedno večjo obliko in silo, tako bo tudi stremelneje priključitve naših okoličanov h Kranju razbila nalik plazu vse ovire. Vprašanje socialne pravice mora zmagati in bo zmagalo.

Predlagam tedaj:

V smislu § 6 zakona o občinah se izreče občinski odbor za priključitev občine Primskovo in vasi Štruževo občine Naklo k občini Kranj.

Tako g. Košnik, Priznati moramo, da se je g. Košnik mnogo potrudil in zbral mnogo tehničnih razlogov za umestnost komasacije. Ako smo v prejšnji številki navedli, da je podal izčrpne in tehne razloge, smo s tem hoteli le podčrtati veliko važnost priključitve ter odpreti predale našega lista vsakemu treznemu glasu, ki zagovarja to priključitev.

Priobčili pa smo govor g. Košnika brez vsake okrnitve, ne da bi s tem v celoti sprejeli vsa njegova izvajanja brez izjeme za brezhibne. Ker pa nismo samo vestni kronisti, ampak izražamo tudi javno mnenje, smo dolžni, da opozorimo na nekatere netočnosti. G. Košnik je izjavil, da gre za službo, če bo njegov predlog propadel, onim krogom, ki stalno motijo redno poslovanje občinskega odbora in njegove uprave. G. Košnik je očitno meril na opozicijo v občinskem odboru, če ne še morda dalj. G. Košnik pa je ostal dolžan odgovora, s čim naj bi ta opozicija zakrivila, da njegov predlog ni uspel. Mnenja smo celo, da je bila ravno opozicija tista, ki je g. Košniku predlog sploh omogočila, in največ delala na tem, da bi bil predlog sprejet.

G. Košnik je bil tudi mnenja, da je posestvo Prevola namenjeno za vojašnico, da se ta prične graditi po zagotovilu merodajnih faktorjev prihodnje leto. Nam ničesar ni znanega o kakem zagotovitvi ter tudi ne vemo odkod je g. Košnik črpal te informacije. Mi nočemo prerokovati, zdi se nam pa, da usoda Prevoile še danes ni odločena in da pred občinskimi volitvami tudi še ne bo odlo-

čena. Verjetno pa je, da bi sedanja večina občinskega odbora imela interes na tem, če bi se mogla usoda posestva Prevoile odločiti na tak način, kakor je označil g. Košnik. Zato bi v tej stvari ravno pred občinskimi volitvami hoteli imeti več jasnosti.

Odločno prešibek pa je bil govor g. Košnika pri vprašanju važnosti kritja občinskih in župnijskih mej. G. Košnik ni vpošteval, da bo le tesnemu sodelovanju javnih oblasti in Cerkve uspešno zajeziti socialni in moralni razkroj na periferiji mesta. Med javnimi oblastmi pa je občina na prvem mestu. Uspeh te zajezitve socialnega in moralnega

razkroja bi bil velikega pomena za razvoj mesta. Tem večjega pomena pa bi bila socialna in moralna ozdravitev periferije. Vse to sodelovanje pa je radi sedanje razkosanosti skrajno oteženo ter delo na tem polju nepregledno. Ako bi se meje župnije in občine krile, bi se stvorila duhovna enota. Z enotno kulturno usmerjenostjo bi se temeljito moglo skrbeti za vzgojo mladine in socialno skrbstvo sploh.

Ako se odšteje vsi ti nedostatki, je bil govor g. Košnika vendarle tako pomemben, da je kljub napačni orientaciji večine sedanjega občinskega odbora napravil globok vtis.

Vas našega časa in mesto

To, kar jekmetu razen vere in jezika najdražje, je njegova zemlja. Sveta mu je ta zemlja, čeprav se z njo in za njo muči. Ze tradicija mu je v srce položila to brezmejno ljubezen do zemlje, še bolj pa je to ljubezen poglobilo življenje z zemljo, sredi nje in na njej. Skozi vse življenje je navezan na njo, na njej raste in diha in od nje živi. Od zore do mraka gara in se znovi ter bori z njo. Sredi zime, ko ždi in dela doma, ne misli na zemljo in ne dela za njo nič manj, kot poleti in spomladi, ko mahne z veseljem k prvim brazdam ali jeseni, ko odvažda domov, kar je s trudom izsesal in izvlekel iz rjave prsti.

Navadil se je poljskega dela, ki mu v mladosti da rast v krepko možatost sredi moških let, pa zaradi tega ne neha od tega dela. Sredi čistega zraka, proč od mestne zatohlosti in bolezninosečega prahu ter pod žgočim soncem se trudi iz dneva v dan, da ima gospodinja kaj dati v lonec zanj, za otroke in posle. Kruha mu daje zemlja, zato jo ljubi in se z njo muči. Preko velikega trpljenja in velikih naporov gre kmetovo delo, njegovo življenje je najtežje med vsemi poklici, izpostavljeno vsem naravnim viharom. A vendar si zasluži, če mu je le nebo naklonjeno, sigurnega kruha. Nikdar ne bo stradal, če bo obdeloval zemljo. Kruha bo vedno imel, če bo delal.

Tak je pravi kmet, ki vzdrži v kljub velikim naporom na svoji zemlji, kjer je svoj gospod, kjer ne veljajo zanj pisani paragrafi, kjer se svobodno giblje.

Res je, da je kmet presežek svojih ljudi pošiljal v mesto in daleč v tujino. A danes, žal, opažamo nov pojav, da vse hoče in hiti v mesto. Zemlja doma ostaja brez delavcev, brez poslov, ostaja sama — brez kmetove ljubezni. Mesta pa se istočasno polnijo in rastejo. Polnijo se vedno bolj z ljudmi, ki ne najdejo v mestu kruha in ne zaposlitve. S kmetov prihajajo, da v mestih z industrijo večajo kader nesrečnih brezposelnih. Kaj so profitirali, ko so zbežali z dežele?

Beg z dežele v mesta je važen, je moderen, je težak socialen pojav. Kje je vzrok za to? Samo v lažnih predstavah, ki jih imajo o mestu in njegovem življenju. S poljskih razorov gledajo v mestu socialno zakonodajo z osemurnim delavnikom, vidijo in slišijo o delavskem zavarovanju, po delu v tovarni se oblečeš v lepo obleko, zaslužiš nekaj denarja, v mestu najdeš mnogo zabave v kinu, gostilni, gledališču. Pa hajdi v mesto! A tu se začno kazati temne, črne strani tovarniškega življenja. Zasluzka je komaj toliko, da je za najnujnejši kruh za te. A kje je družinski? Revščina pricaplja v delavca in družino, v slabem, vlažnem, temnem in premajhnem stanovanju, telesna bolezen razjeda po nekoč zdravem in postavnem kmečkem telesu. Pridruži se pa še največje moralno zlo, da ne mara več nazaj na kmete nobeden, kdor je okusil mesto. Kdor se je odvalil kmečkega dela, ne bo nikdar več prijel zanj. Tak vaški begunec gre tedaj raje med brezposelne, ki formirajo in mečejo danes iz sebe cele vrste delomrznežev in nezadovoljnih prevratnikov.

Naša vas ne sme umreti. Treba jo je ozdraviti, treba jo je popraviti in življenje na njej zboljšati. Tu pa je pomoč dvojna. Na eni strani se duhovnik, ki ima pri nas še največ vpliva na deželi, učitelj in kmetica. Šola mora spet najti pravega stika z življenjem. Učitelj mora kmetu odkrivati sončne in slabe strani mestnega življenja, teoretski kmetu pomagati, da mu zemlja nudi čim več in da si tako svoj standard zboljša. Zato pa je učitelju samemu treba pomagati in mu vlti ljubezni do grude. Dokler bo vas v tretjem druginjskem razredu, četudi je življenje v njej mnogo dražje kot v mestu, ne bo učitelj nikdar zadovoljen z deželo. — Na drugi strani pa mora svoje storiti tudi država, kar se tiče materialne plati. Kmet je steber naše države. Naša država, naš narod črpa svoje sile in zdravje iz zemlje, raste iz zemlje. Medtem ko so organizirani že vsi stanovni, naš kmet ne more priti do svojih kmetijskih zbornic. Prav je, da je zaščiten vsak stan. A vrzel bo trajala vse dotlej, dokler tudi kmet ne bo dobil svoje socialne zakonodaje, ki bo v resnici pomagala in varovala kmetijske interese, ne samo na papirju.

Ko bodo dobili naš kmetje razen pametnega strokovnega pouka in pouka o ljubezni do grude tudi še koristne naredbe o materialnih prilikah, potem se ne bo več mogel zgoditi narodni škandal in zločin, kot se je pred kratkim časom zgodil pri sosedih Hrvatih.

Kot pravi Jugoslovenski Loyd, so v občini Začretju z 9000 prebivalcev v krapinskem okraju na občini sklenili, da dajo podjetniku, ki bi pri njih postavil tovarno tele ugodnosti: 1) Brezplačen gradbeni prostor ob železnici, ki je varen pred povodnjo, 2) 5000 ljudi bo brezplačno pomagalo graditi tovarno, s tisoč vozmi bodo zastoj dovažali gradbeni material in 3) bodo za 10 let ali še več oprostili tovarno občinskih davščin. Tako torej! Tujemu podjetju je zastoj na razpolago svet, delavna moč, vprezna živina in še davčna prostost, samo da pride in izrazi ter izmoga domačo rajo, našo korenino. Stalno slišimo borbo proti tujemu kapitalu, na Hrvaškem pa se mu narod sam ponuja, da ga ožme! Ali naj bo ta neverjetna narodna uslužnost in dobrotljivost tujemu kapitalu izraz toliko naglašene hrvaške zavednosti? S takim klečeplastvom naj kmečki rod agrarne Jugoslavije pada pred bogatim tujcem?

Priznamo, da je danes na vasi hudo. A s takimi brezglavostimi občinskimi sklepi in suženjskimi ponudbami kmetu ne bo pomagano. Na svetu namreč ni tako socialno čutečega kapitalista, ki bi „tako zavednemu“ narodu šel „u susret“ in mu delovno moč plačal z visokimi mezdami. Zadnji čas je, da naš kmet dobi svojo stanovsko zastopstvo, kot mu gre, ker le tu bo mogel pomagati sebi in državi, obenem pa sebe tako stanovsko zavedno vzgojiti, kjer še ni, da bo priznal tudi drugim stanovom človečanske pravice. Glave pokoncu, ne pa pred noge tujcu, ki bo na zapuščenih in propalih domačijah mesto lepega zasluzka prestil izčrpanost, izmozganost, beračijo in bolezen. Kmet pri nas še nikdar ni stradal, tovarniški delavec pa že mnogokrat.

— L —

Gorenjski prosvetni tabor 30. avgusta na Jesenicah

Preteklo je precej let, kar je bil zdaj veliki tabor naših društev v Kranju. Velika vrzel je nastala vsled tega med nami, ker so se občutno zrabljali medsebojni stiki. Prosvetna zveza je določila, da se začne zopet z našimi tabori in sicer pričnemo letos na Jesenicah, ki praznujejo 40 letni jubilej Krekovega prosvetnega društva, 30 letni jubilej društva katoliških fantov, ki so s svojim vzletom osvojili sleherni naše selo, ne samo v Sloveniji, celo na Čehoslovaško je poletelo naše ime. 25 letni jubilej praznuje tudi društvena godba, ki je tolikokrat nastopala na naših nastopih. Vsi ti jubileji nam jasno kažejo pot, da je potrebno začeti z novim vzletom. Zopet naj nastopi zlasti naša mladina kot enota. Skupna manifestacija na stadionu „Orlovsko“, kakor imenujejo vsi prostor ob Krekovem domu na Jesenicah, naj vžge mlada srca, da se bodo združila zopet v enotno organizacijo. Fantovski in dekliški odseki naj se pripravijo v zmislu okrožnic, ki so jih prejela vsa društva. Odseki Kranjskega okrožja naj se glede nastopa obrnejo na fantovski odsek v Kranju, Tržiškega na odsek v Trzinu, Triglavskega na okrožni odbor na Jesenicah za informacije. Tečaj, ki je bil 26. julija na Jesenicah, je dal smerice zgoraj imenovanim odsekom. Iz Gorenjske je izšel mladinski pokret, Gorenjska naj ga zopet obnovi. Narodna noša naj zakraljuje na dan tabora v delavskih Jesenicah, rdeč nagelj z rožmarinom na belih srajcah naj bo znak naše moči. Spored je sledeči:

SOBOTA 29. AVGUSTA:

Ob 19. uri uvodni koncert godbe Krekovega prosvetnega društva,
ob 20. uri iluminacija Krekovega doma,
ob 20. in pol: misterij Slehernik na prostem.

NEDELJA 30. AVGUSTA:

Ob pol 6. uri fanfare,
ob prihodu prvih vlakov: sprejem gostov,
ob 9. uri: sprevid skozi Jesenice,
ob 10. uri: sv. maša z ljudskim petjem na „Orlovskem“,
po sv. maši: Gorenjski prosvetni tabor,
ob pol 15. uri: slovesne večernice z ljudskim petjem,
ob pol 16. uri: slavnostna prireditev s sporedom:
1. Slavnostna godbena uvertura.
2. Pesem proslave, poje jeseniški zbor.
3. Kaj ti je, mojca? simbolične vaje.
4. Raj s škafci deklet v narodnih nošah.
5. Gimnastične vaje fantov in deklet.
6. Tekme v teku in metu kroglice.
7. Tabor fantov in deklet.
8. Koncerti godb.

Ob pol 20. uri: Slovenska mati, alegorija.

Vsa društva, zlasti odseki fantov in deklet, se vabijo, da se pripravijo na to prireditev, ki je letošnji obvezni nastop Gorenjcev. Pošljite takoj prijave o udeležbi in sodelovanju. V nedeljo 9. avgusta se vrši tečaj za nastop fantov in deklet v Kranju, kamor naj pošljejo vsi fantovski odseki in dekliški krožki svoje delegate. Začetek tečaja ob pol 10. uri dopoldne v Ljudskem domu. Katoliški Gorenjci in Gorenjke, na skupnih taborih okrepimo svojo vzajemnost in moč! Bog živi!

Priprav. odbor za Gorenjski tabor, Jesenice, Krekov dom.

ženju se prav iz srca zahvaljujemo. Apeliramo pa na tiste, ki jih na naših prireditvah dosedaj nismo videli, da se v bodoče radi odzovejo našim vabilom. — Odbor U. V. I. K.

Kranjska strokovna skupina delavcev in nameščencev J. S. Z. v Kranju priredi dne 16. avgusta 1936, vrtno veselico v gostilniških prostorih g. Mihe Drakslerja na Laborah. Prijatelje poštene zabave vabi v J. S. Z. organizirano delavstvo, da se te veselice polnoštevilno udeleže.

Dne 6. septembra 1936, se vrši na sv. Joštu delavski tabor za vso Gorenjsko, združen s odkritjem spominske plošče rajnemu dr. Janezu Evan. Kreku. Vse delavno ljudstvo naše Gorenjske se vabi, da se tega tabora udeleži. Pokažimo vsej slovenski javnosti koliko cenimo dr. Kreka, ki je vse svoje življenje žrtvoval v prid in prosep delavnega ljudstva. Zato na dan, vsi na Sv. Jošt! — J. S. Z.

Castni jubilej veletrgovine Anton Adamič v Kranju. Te dni je poteklo 50 let odkar je

položil mladi in podjetni trgovski pomočnik Anton Adamič s skromnimi sredstvi in s pomočjo svoje mlade soproge temelj sedanjosti veletrgovine. To s kraja šibko podjetje se je z bog vztrajne marljivosti in solidnosti lastnika začelo kaj kmalu

razvijati na domačem tržišču ter je uživalo trdni sloves širom Kranjske že leta 1914, ko je moral agilni mož pod orožje. Vodstvo trgovine je prešlo na go. Maro Adamič, ki je z umnim, smotrnim delom obvladala vse težko vojne vihere. Po preobratu je firmant zopet posvetil vse sile trgovini, katera se je nato v kratkem času povzpela do sedanje višine. Leta 1923 pa je g. Adamič vsled soustanovitve pletilne tovarne ponovno odložil vodstvo te trgovine v preiskušene roke svoje soproge, sam pa je žel z napredkom tovarne nove uspehe.

Današnja veletrgovina Anton Adamič zaposluje lepo število nameščencev, uživa povsod dober ugled in velja za eno prvih podjetij svoje stroke na Gorenjskem. Jubilejantoma želimo tudi nadaljni procvit tega velepodjetja, njima v prosep, trgovskemu stanu pa v čast in ponos.

32-1

Vlom v kranjsko gimnazijo. V letošnjem letu so naši učni zavodi po širni očetnjavi dobili mnogo novih prijateljev. Kakor povsod raste zdaj število otrok po šolah, tako letos kar naenkrat moramo zaznamovati nove simpatije, ki so se navdušili za vse vrste šol. Medtem ko študentje delajo med šolskim letom, se je ta vrsta „ukaželnih“ ljudi vrgla na delo v počitnicah, ko delajo za šolo največ in navadno samo tisti, pri katerih ni bilo med letom vse v redu. Tako je tudi s tatovi po šolah, ki so si izbrali počitnice za napad na učne zavode. Kakih deset takih vlomov je bilo že izvršenih v letošnjih počitnicah, o katerih so poročali časopisi, ki izhajajo širom naše države.

Tudi kranjski gimnaziji ni bilo v tem oziru prizanešeno. Od nedelje na ponedeljek je nekdo vlomil v njene uradne prostore. Ker ponoči nihče ni mogel priti „do znanja“, je stikal in iskal povsod materialnih zakladov. Vse akte je razmetal in papirje po uradnih sobah. Velik nered je pustil za seboj. Z denarjem se menda ni okoristil. Kako je bil vlom izvršen, doslej ne vemo. Po poročilih v „Slovenec“ z dne 5. t. m. pa se zdi, da je ta napad na našo gimnazijo zelo podoben ljubljanskemu vlamu v šolo na Prulah in morda zveza med obema ni izključena. Jasno je, da se je v našo okolico zateklo spet nekaj prijateljev tuje lastnine, pred katerimi je bilo vsaj nekaj časa mir, ker so bila tla prevroča radi prejšnjih tatvin in barbarskih pohodov po okolici. Treba bo spet skrbneje nastopiti.

Dve znani kranjski hiši sta izmenjali gospodarja. Jegličovo gostilno pri Novi pošti poleg Savnika je kupil tovarnar g. Fock Maks. G. Batistič iz Strazišča, trgovec s kožami je kupil znano Volčičevo hišo pod mestom, kjer se je svoj čas nahajala usnjarna.

Fantovski odsek prosvetnega društva vabi vse fante, da se v ponedeljek zvečer ob pol devetih udeleže skupne vaje za nastop na Jesenicah.

Nesreča. Hudo se je ponesrečil dne 5. t. m. popoldan g. Fister Alojzij, doma iz Jamnika. Po kosilu je šel med staro železo iskat nekaj žebeljev, ki jih je potreboval. Pri tem pa ni opazil, da se med železom nahajajo patroni. Slučaj je hotel, da so patroni eksplodirali in nesrečnega močno poškodovali. Na levi roki so mu odtrgali vse prste do prvih členkov, delec patrona ga je zadell tudi v glavo tik nad ošesom, nekaj drobec pa ga je ranilo po ostalem telesu. Vsega okrvavljenega je kranjska rešilna postaja pripeljala k g. dr. Novoselskemu, ki mu je nudil prvo pomoč. Odre-

Tedenske novice

KRANJ

Društvo J. O. vabi vse obrtnike in njihove prijatelje na svojo veselico, ki bo v nedeljo 9. avgusta v „Lajhu“ pod mestom na vrtu Polakove tovarne. Vabijo se tudi prijatelji rokodelstva na to zabavo, znano po svoji domačnosti. Vstopnine ni. Vrši se ob vsakem vremenu. Odbor.

Potek invalidske veselice na Laborah. V nedeljo je kranjsko invalidno združenje prire-

dilo na Laborah svojo veselico, da bi s tem pridobilo nekaj sredstev za preživljanje najbednejših. Udeležba je bila zadovoljiva. Opazili pa smo, da tisti, ki je sam pomoči potreben da rad za svojega sotrpina, tisti pa, ki živi v izobilju nima čuta usmiljenja. Na veselici smo pogrešali kranjsko inteligenco, ki se drugače vedno rada pokaže na raznih drugih veselicah. Vsem udeležencem, ki so s svojo udeležbo mnogo pomagali našemu udru-

Ob koncu sezone

vsemu letnemu blagu

Velika izbira ostankov!

globoko znižane cene!

Ivan Savnik, Kranj

Skorbec Matija.

Šenčurski dogodki

(Dalje)

Na kolodvoru v Belgradu je zopet čakala troja agentov in žandarjev na nas. V čakalnici se zamudimo kake pol ure, nato pa v spremstvu oborožene sile ven na kolodvor. Tam je čakal velik policijski avto, zaprt in zamrežen, kakor kakšen kurnik. Hitro nas zbašejo v avto, z nami par detektivov in z naglico zdrdramo po trgu pred kolodvorom proti klanču in ulici, ki pelje na Terazijo. Kar naenkrat drrrrr rruk! Pošteno se nagnemo in pretresemo!

Kaj pa je? Kaj pa je?!

Žandar odpre vrata avtomobila in takrat vidim, kako leti zadnje avtomobilovo kolo po trgu nazaj proti kolodvoru. Velika senzacija! Ljudje drve skupaj od vseh strani in radovedno opazujejo našo skupino v avtomobilu. Pa kmalu nas zapro pred radovednimi očmi množice in tako čakamo precej časa, da pridrvi drug, manjši policijski avto po nas. Ta sprejme le one štiri, ki smo sedeli zadaj, drugi so še ostali v zvrnjenem avtomobilu brez zadnjega kolesa. Tako so nas ločili v dve skupini in tako smo prišli tudi v dve različni ječi.

Govorica o naši nezdigi z avtomobilom se je razširila hitro po Belgradu in tudi doma. Nastala je celo govorica, da se je avto užgal in da smo zgoreli. Seveda je pri domačih to povzročilo mnogo strahu in skrbi.

Z manjšim avtom smo se odpeljali: Godina, Umnik, Vemberger in moja malenkost. Avto se je ustavil na Aleksandrovi cesti. Tam so nas izločili in peljali skozi ozke hodnike okrožnega so-

dišča čez malo dvorišče do visokega in umazane-ga zidu, v katerem so bila mala vrata. Detektivski potrkajo, vrata se odpre in sprejme nas žandar z nasajenim bajonetom pri vratih. Znašli smo se na temnem, ozkem dvorišču, pred nami visoka stavba z malimi in zamreženimi okni.

„Katolički popi“, je nekdo zaklical in naenkrat so bila okna polna obrazov. Vse je zrla v nas, kakor v neko svetovno čudo!

Malo nerodno mi je bilo, ko smo stali sredi dvorišča, iz vseh oken velike stavbe pa so bulili v nas razni jetniki in nas „občudovali“.

„Katolički popi! To je bila za vse senzacija!“

Nehote sem se pri tej priliki spomnil na dogodek, ki sem ga doživel v Belgradu l. 1919. Tja sem šel posredovat v neki zadevi. Takrat je bil ves Belgrad velika podrtva vas. Napol evropsko, napol azijsko mesto. Ulice tlakovane z velikimi kamni, da si se lahko ubil na ulici. Male hišice s kamnitimi ograjami, v predmestjih pa bajte, kakršnih ne vidiš niti v najbolj zanikrni vasi v Sloveniji. Med tem časom pa je postal Belgrad veliko in moderno mesto. Saj se stekajo vse vode tja doli . . . !

Ko sem torej l. 1919. iskal v hotelu prenočišča, ni bilo moči najti tam nikake postelje! Vratar me pošlje prenočevat v neko privatno hišo. Bil sem oblečen v duhovniško obleko, kakor navadno; v salonski temni suknji s kolarjem. Ko zjutraj vstanem, me gospodinja prav radovedno ogleduje od vseh strani. Končno pa se ojunaci in me vpraša:

„Šta ste vi?“

„Župnik.“

„Šta je to?“

„Sveštenik!“

„Neznam, šta je to!“

Zadaj je stal mož, in ta se oglasi: „Eno, katolički pop je!“

„Katolički pop? A, vi ste takav pop, koji nesme, da se ženi?“

„Da!“

To je bila senzacija! Z rokami je ploskala in jih sklejala nad glavo ter me ogledovala od nog do glave, spredaj in zadaj, ker se nikdar ni vide-la „popa, koji nesme, da se ženi“.

Podobna senzacija je bila tudi po vsem zaporu na okrožnem sodišču v Belgradu.

„Katolički popi su došli u aps!“

Bilo mi je nerodno. Vedno ves čas romanja po zaporih sem principiarno nosil duhovniško obleko! Mislim sem si: „Mene ni treba biti sram, če sem po krivici zaprt, oni naj se sramujejo, ki so me tako zaprli! Kaj si bodo pač mislili pravoslavni Srbi o katoliških duhovnikih, ki jih gonijo po zaporih? Tako bo morda trpel ugled katoliškega duhovnika pri njih, sem si mislil. Pa me je kmalu nato potolažil odličan pravoslavni Srb rekoč:

„Nikar se ne sramujte! To pri nas štejejo v veliko odliko, če je kdo zaprt radi politike. Pri nas uživajo največji ugled taki, ki so v politični borbi koga ubili in nato pobegnili v šumo med hajduke, ali pa, če so bili vsaj zaprti radi politike. To, da ste zaprti radi politike, vam naši ljudje štejejo v zaslugo in s tem ste pri njih mnogo pridobili.“

Te besede so me zelo pomirile in kasneje sem res videl da so nas pravoslavni jetniki vedno gledali s spoštovanjem.

V nedeljo 9. avgusta

dil je tudi takojšnji prevoz v ljubljansko bolnico.

Društveni izlet. V zadnji številki smo poročali, da bo v službu lepega vremena priredilo kranjsko prosvetno društvo družabni izlet k Sv. Križu nad Jesenice. Vse člane društva kakor tudi prijatelje vabimo, da se izleže udeležijo. Skupno sv. mašo bomo imeli pri Sv. Križu po prihodu. Iz Kranja gremo z vlakom, ob 1/4 na 8. Pridite točno na kolodvor. Izleže se udeležite v velikem številu, da poživimo bratško skapnost. Bog živi!

V Stični! V našem listu, kakor tudi v Kranjskem zvonu ste brali vabilo škofa, ki poziva vslo ljubljansko škofijo, da se v častnem številu udeležijo proslave obletnice evharističnega kongresa v Stični. Opozorjamo vse, da se pravočasno zglase v naši upravi radi znakov. Vabljeni so posebno narodne noše. Iz Kranja gremo na praznik Marijinega Vnebovzvetja ob pol dvanajstih in pridemo v Stično ob pol štiri popoldan. Cena vožnji sem in tja 24.— Din. Zahtevajte nedeljsko karto!

STRAZISCE

G. Franciška Siferjeva je poklonila do brodelnemu odseku Din 100.— mesto venca na grob pokojne Franciške Lebar. Iskrena hvala!

LEŠE

Zadnji članek v „Gorenjcu“ z dne 18. julija 1936 je nekateri precej razburil. Ne zanikajo sicer dejstev, vendar jim ni prav, da pošten pretep pride v časopis. Pravijo, da bodo uredništvo podkupili s petimi kovači, da jim izda dopisnika. Le!

Da nas ne bo kdo imel za ostale, povemo, da se v našem kotu zanimamo tudi za svetovno politiko. Špansko revolucijo nekateri prav pridno zasledujejo. Posebno jim je všeč, da se v njej udeležujejo ženske. Neki hudomušnejši je pripomnil, da je pri nas podobno. Uh, ti jeziki!

Pa še nekaj. V občinskem zastopstvu sede po zadnjih volitvah možje, ki smo jih svobodno izbrali, da nas branijo in zastopajo naše koristi. Pripominjamo, naj se vsaj malo zanimajo za občinska pota. Vsak hvali našo kotlino, zraven pa žalostno vzdihuje, kadar mu noga sredi poti nide v grapo. Z majhnim denarjem, bi mogli vzdrževati vaškega cestarja, ki bi izčistil kanale in od časa do časa malo posipal pota. Peska imamo dovolj, samo dobre volje je treba in nekaj denarja, pa bi šlo. Poskusitel! Potem bodo tudi nasprotniki morali priznati, da skrbite za dobrobit svoje vasi! —

TRZIC

V Stični bodo letos v Velikem Smarnu (15. in 16. avg.) velike cerkvene slovesnosti v spomin na to, da so cisterjanci že 800 let na slovenskih tleh. Obenem bo s tem samostanskim jubilejem združena tudi slovesna obletnica lanskega jugoslovanskega evharističnega kongresa v Ljubljani. Če so na to slavje vabljeni drugi slovenski kraji velja to vabilo veliko bolj še naši tržiški fari. Saj so stiški menihi nekoč čuvali naš Ljubelj. Program slovesnosti je bil že objavljen v Gorenjcu, kar se pa tiče vožnje, se vsakdo lahko posluži polovične železniške karte, ki velja za nedelje in praznike. Na razpolago bo tudi avtobus. Kolikor smo poučeni, vemo, da avtobusno podjetje Jos. Goričan razglašuje, da bo takrat tudi avtobusna zveza. Interesenti naj se kar pri njem oglasijo.

V večnost se je preselila ga. Marija Dornig. Dopolnila je 74 let svojega življenja in je 47 let živila v srečnem zakonu s svojim soprogram Josipom Dornigom, znanim gasilskim delavcem. Čez tri leta bi praznovala zlato poroko. Bolehala je že več let. Zdjaj jo je rešila smrt. Kako je bila priljubljena rajna gospa je pokazal njen pogreb. Naj v miru počiva!

SKOFJA LOKA

Obrtna razstava v Škofji Loki zadovolji brez dvoma vsakogar, kdor jo je videl. Toliko gradiva je zbrana na njej, kot ga še ni pokazala nobena druga razstava. V prvi vrsti pokaže človeku dela Ločana in okoličana v Selški in Poljanski dolini, kakor jih najdemo skoro povsod drugod po naši zemlji: mizarstva, kolarska, kovaška, mlinska itd. A v Škofji Loki je vse to tako lepo in pestro razvrščeno, da se oko nikakor ne utruji in ne naveliča. Kamor se ozreš, povsod se prijetno in vedno ugodno na novo presenečen. Razporejevalcem je treba odkrito priznati fini čut okusa, če o kakovosti in cenosti razstavljenih izdelkov to pot ne govorimo, kar je posebno poglavje, ki bo temu kotu prej ali slej pomagal in mora prinesiti še številnejša za-

poslenja in dobičke. Ločanom bi samo svetovali, da še bolj naglasijo nizke cene dobrih izdelkov, kar so doslej ob razstavi morda še premalo povdrali. Monotonosti, ki je tolikokrat znak podeželskih razstav, so se v Škofji Loki izognili ne samo z lepo razvrstitvijo in mešanjem posameznih strok, ampak tudi s

Obrtna veselica

tem, da so vsem priključili oddelek s tujskim prometom, kar celoten vtis močno poživljuje. Misel je zelo posrečena, saj ta kos naše zemlje popolnoma zasluži mnogo večjo pažnjo in pozornost tujca in turistov. Kdor še ni bil v obeh dolinah ki izhajata iz Loke, mu bodo veliki fotografski posnetki potrdili vso lepoto idiličnih krajev proti Selcam in Poijanam.

Manje o tej loški razstavi bi pa bilo nepopolno, če ne bi posebej opozorili na izdelke, ki jih je razstavila uršulinska ženska meščanska šola v Škofji Loki. Ni namreč to običajna in oficialna razstava, ki jih iz leta v leto gledamo po naših šolah in ki so za šolske zavode predpisane. Ni to v naglici skupaj zmetano, ni to plod zadnjega meseca pred tem, ko se take razstave odpro. Vsi razstavljeni predmeti kažejo na resno in vztrajno ter sistematično delo, ki ga ta šola vrši v teku celega leta in celega tečaja. Uršulinska meščanska šola je s tem podvzela, da zasluži vso podporo loške javnosti in merodajnih javnih činiteljev.

Mnogo ljudi je zadnje čase prišlo in obiskalo Škofjo Loko. Če je pretežno obdržala značaj starega škofjanskega mesta iz srednjega

veka, je njena lega vendar zelo simpatična, okolica pa divna in za tujce privlačna. Zato nič ne dvomimo da Ločani ne bi storili svoje dolžnosti, ki jo imajo, ako mislijo usmeriti tujski promet v ta svoj kraj. Nekaj strašnega je namreč iti po cesti s postaje v mesto. Če bi po nesreči zajadral v cestni prah, potem si boji bel od mlinarja. Pa se ti ni treba spotakniti. Ako lepo marširaš ob cesti in ako te takrat na njej zaloti kak avto ali avtobus, je po tebi. Ni ti za dobro loško kuhinjo, ker si se prej do sata najedel prahu. Menda imajo v loški „vasi“ nekaj škropilni voz, ki pa bolj sliči na vaški gnojni voz kot na škropilni

v Lajhu

avto. Prepričani smo, da bodo sedanji vodilni ljudje čim prej rešili tudi to perečo vprašanje. Zaman je vsa reklama in vsaka iluzija o teh idiličnih krajih, če ti pa vsaj prvi vtis na poti vse na mah pokvari.

Škof Baraga in Loka. Pri pregledovanju starih zapiskov o Škofji Loki nam je prišla pod roke tudi uršulinska „Pensionatschronik“. Po teh podatkih je škof Baraga eden največjih mož našega naroda in oče naših misijonarjev, leta 1854. je obiskal tudi Škofjo Loko, s katero je imel ožje stike kot kaplan v Šmartnu pri Kranju. Kot poroča takratna „Zgodnja Danica“ so ga pri drugem povratku v domovino kot škofa sprejeli nad vse svečano. O njegovem dvodnevem bivanju v Loki pravi gornja kronika takole: „18. marca 1854. je prevz. škof počastil s svojim obiskom tudi

naš (uršulinski) samostan in stanoval dva dni v prostorih našega duhovnega očeta. Svečano zvonjenje ga je sprejelo ob prihodu. Ljudje so ga veselo pozdravljali. Po blagoslovu, ki ga je dal v samostanski cerkvi, so prevz. gostja pogostili in poslušali besede tega apostola. Naslednjega dne je daroval sv. mašo v župni cerkvi, popoldne pa tako pobožno v samostanu opravil litanije, da so bili vsi ginjeni. Priredili so mu še interno akademijo, kjer sta ga gojenki pozdravili z deklamacijami. Po tem se je ta navdušeni misijonar in škof poslovil.“

SLOVENSKI KOZJEREJCI PRIREDE SVOJO I. RAZSTAVO KOZJE PLEMENSKE ŽIVINE!

Slovenski kozjereji so združeni v svoji organizaciji, katere sedež je Mengeš, delokrog pa se razteza na vso Slovenijo. Društvo deluje strokovno na ta način, da potom predavanj, tečajev in svojega glasila: Rejec malih živali poučuje svoje članstvo o umni in

Točil se bo pristni Kerinov cviček iz Gadove pečl.

dobičkanosni kozjereji. V socialnem oziru pa se udeležuje društvo na ta način, da deli brezplačne živali med svoje člane kot prvo pomoč za nadaljnjo rejsko udejstvovanje.

V dneih 16. in 17. avgusta priredi ta organizacija troje gospodarskih prireditev v Mengšu v gospodarskih prostorih ge. Kralj in sicer:

16. avg. ob 8. uri zjutraj je otvoritev, 1. razstave kozjerejev iz vse Slovenije, obenem pa je tudi otvoritev I. kozjerejskega zborovanja s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav 2. Plemenska odbira in vzreja kozje živine (ref. g. Hladnik) 3. Higijena in prva pomoč pri kozji živini (ref. g. dr. Kolenko) 4. Organizacija, sredstvo za pospeševanje umne kozjereje (ref. g. Inkret) 5. Predlogi in slučajnosti.

Ob 10. uri dop. je ocenjevanje razstavljenih živali po posebni komisiji, ki jo tvorijo kmetijski strokovnjaki, veterinar in zastopniki kozjerejev. Ob 18. uri je razdelitev denarnih nagrad, naklonjenih po kr. benskii upravi v Ljubljani. Na tej razstavi razstavlja le člani kozjerejskega društva. Živali morajo imeti točne rodovne podatke in navedbe o kontroli molže. Razstavlja se lahko bele samske in rjave domače, toda oboje brez rog.

V ponedeljek, dne 17. avgusta 1936 se vrši tudi v Mengšu plemenski kozji sejem, kamor prižene lahko vsak kozjerejec svoje živali na prodaj. Živali bodo tudi najprej pregledane po že omenjeni komisiji in izbrane kupljene v plemenske svrhe. Interesentov za nakup je okoli 160.

Te prireditve se veselo brezdvomno vsi kozjereji, ker se bo na tem zborovanju postavil temelj nadaljnjim rejskim smernicam v naši kozjereji, ki je tudi važna gospodarska panoga, predvsem za našega malega človeka.

1906

30

1936

NAZNANILO!

Za 30 - obletnico ustanovitve

Veletrgovine z norimberškim, galanterijskim modnim in drobnim blagom

Anton Adamič

v Kranju

nudim v detajlni prodaji vsem svojim cenj. odjemalcem v času od 10. do 30. avgusta

posebni 10% popust

na običajne konkurenčne cene. Ob tej priliki se istočasno zahvaljujem za dosedanje naklonjenost in zaupanje ter se priporočam tudi za bodoče.

Anton Adamič, trg. v Kranju

Obrtno-industrijska razstava v Škofji Loki

Obiski na obrtni razstavi. Dotok obiskovalcev je še vedno nezmanjšan. Vsak dan si ogleda razstavo okrog 100 ljudi iz raznih krajev. Do sedaj jih je bilo že čez 7000. Te dni si je ogledal razstavo minister dr. Krek, ki je že v predpripravi izdatno pomagal razstavnemu odboru, dalje dvorna dama gospa Sverljuga in njen soprog, Kmetijska šola iz Slavonske Požege, gospodinjstva šola iz Ljubljane pod vodstvom ing. Podgornika itd. Razstavne prireditve. Vseh obiskovalcev „Škofjeloskega pasijona“ je bilo nad 4000. Vsi gledalci so polni navdušenja izražali željo, naj se Pasijon še parkrat predstavlja. Tola ker ima razstavni odbor na programu še druge prireditve, tej želji ni mogel ustreči. Glavna prireditve v okviru razstave bo vsekakor velika tombola ki se bo vršila v nede-

ljo 9. avgusta ob 2. uri popoldne na Mestnem trgu. Izklicane številke in navodila bo razglašal ojačevalec, da se bo slišalo po vsem trgu. Komisija bo čakala, dokler se ne bo javil zadnji dobitnik. Glavni dobitnik znaša 10.000.— Din. Kot tombolski dobitki so pripravljene še drugi visoko cenjeni predmeti n. pr. moderna spalnica iz trdega lesa, voz za par konj, mlin za sadje, kotel za žganjekuho, moška obleka po meri, radio aparat, kuhinjska oprava, vreča bele moke itd., poleg tombol pa še 150 dobitkov za činkvin in 400 za terne. Za to prireditve se zanima vsa Gorenjska. Iz Kamnika so sami zahtevali tablice. Prodajalci jih razpečavajo po raznih krajih. Če bo nedelja lepa, se lahko zgodi, da zaloga tablic poide že pred pričetkom.

S P O R T

Prva največja urarska in zlatarska trgovina na Gorenjskem Vam nudi strokovno preiskušene ure, zlatino, srebrnino, jedilni pribor, očala in ostalo optiko po najnižjih cenah. Za vsako kupljeno uro garantiram 5 let. Popravila urarska in zlatarska se edino tu strokovno popravijo pod garancijo.

Oglejte si krasno izložbo!

Kupujem staro zlato in srebro.

Ivan Levičnik, - urar

K R A N J - J E S E N I C E

S P O R T

Strelska družina v Kranju, katera praznuje dne 15. do 18. t. m. svojo 10 letnico ustanovitve, se neumorno pripravlja za čim dostojnejšo proslavo te obletnice. Celotni odbor s predsednikom g. Mohorjem je ukrenil že vse potrebno, tako, da je pričakovati brezhibne organizacije celotnega programa in svečanosti. Pričakovati je, da se bo tukajšno meščanstvo radevolje odzvalo vabilom družine za udeležbo k proslavi in tekmovanjem na strelišču. Razpošiljala se bodo še posebna vabila na posameznike. Pričelo se bo pobiranje prostovoljnih prispevkov po gospodini Grabnerjevi in od odbornikov, ki bodo za to še določeni, ter se občinstvo prosi, da jih blagohotno sprejme. Vsako tudi najmanjše darilo bodisi v denarju ali v predmetih, bo družina s hvaležnostjo sprejela. Vodstvo tekme namerava ob svoji 10 letnici pa zaključnem tekmovanju obdariti prav vse tekmovalce-strelce, zato se bo letos rabilo nekaj več darov, kot običajno. Razen tega bi družina rada letos poslala svoje dobre strelce na drž. tekmovanje ali vsaj na okrožno tekme. Ker pa sama nima nikakih finančnih sredstev, se pač mora obrniti na družini naklonjene dobrotnike, da ji pri-

NA GORENJSKEM!
največja izbira otroških globokih in sportnih vozovčkov
Sportni: D 165.-, 225.-, 330.-, 550.-
Globoki: D 395.-, 450.-, 500.-, 750.-
Najnovejši, avto oblika: Din 750.-, 850.-, 1.175.-

IVAN SAVNIK - KRANJ

Lepe poročne prstane, krasna darila za vse prilike dobiš le v prvi zlatarski delavnici na Gorenjskem. Vsa popravila zlatnine, ur in oči izvršim točno, strokovno in s primerno garancijo.

Nakup starega zlata, srebra in denarja po največji dnevni ceni.

B. Rangus

zlatar in sodni cenilec
v KRANJU

V zalogi imam veliko izbiro vsakovrstnih ur, zlatnine, srebrnine, ječilnega orožja, očal toplomerov, barometrov itd. Prepričajte se pred nakupom o ceni in kvaliteti. Kupujem vse starinske predmete; ure, slike, okraske, stvari za narodne noše itd.

Mi kupujemo poceni in dobro blago!

Pri Hinkotu

Otroške letne nogavice par Din 1-50
Ženske nogavice, kratke par Din 2-50
Podkolenke svilene par Din 8-50
Flor nogavice par Din 6-—, 10-—, 13-—.

Pri Hinkotu

Moške nogavice tri pare za Din 8-50
Boljše tri pare za D. 12, 15, 19.
Nogavice za pumparce 8, 11, 15.
Srajce, kravate, kape, klobuki!

pri Hinkotu

Kombineže D. 16, 19, 27.
Svilene hlačke D. 15, 18, 25.
Moderčki po D. 5-50, 11, 15.
Mrežaste nogavice, kar jih je še na zalogi, par D. 7, 15, 19.

Ta mlad trgovec postreže vsakogar res dobro, solidno in poceni!

Neva modna trgovina **Hinko Podjavoršek, Kranj**, pri farni cerkvi!

skočijo na pomoč. Natančnejši program proslave bo objavljen v prihodnjem „Gorenječu“ nakar opozarjamo vse čitatelje tega lista.

Strelska ekipa tuk. družine ima letos v svoji sredini odlične strelce, ki naše mesto nad vse častno zastopajo. Pri nedeljski tržiški tekmi je s 508 točkami (dosegljivih 750) že v drugo priborila srebrni prehodni pokal. Posamezni strelci naše družine so se plasirali na vsa prva mesta. Med drugim je poznani strelcec Ločniškar odnesel obe nagradi na 100 m t. j. na vojaško tarčo s 49 točkami (50 dosegljivih) in na tarčo „Srnjak“ vseh 50 dosegljivih točk. Dobil je srebrni prehodni pokal tržiške predilnice. Košnik Stanko je priboril I. mesto na 200 m, s 63 točkami 90 (dosegljivih točk) a Rozman Franc II. mesto s 57 točkami. Na tekmovalju strel. družine v Mekinjah dne 21. 6. t. l. je dosegel Ločniškar s 104 točkami I. mesto, a 26. 7. t. l. v Domžalah s 108 točkami zopet prvo mesto. Za nagrado je dobil krasne bronaste kipe zmagovalcev. Ta razveseljiv pojav je pripisovati temu, da naši strelci marljivo trenirajo ob nedeljah na strelišču pri Sruževem. Zato priporočamo vsem, ki imajo veselje do streljanja, da se pridružijo strelskim vrstam in dobijo potrebno rutino v orožju, ker le vaja in vztrajnost prinese zaželjeni cilj.

Samo nekaj časa!

Vsak, ki se v mojem ateljeju fotografira in naroči 6 razglednic dobi 1 ogledalce s svojo sliko in kabinetno sliko brezplačno.

Fotograf JUG - Kranj

(sedaj nasproti trgovine Savnik)

4 legitimacije samo Din 25.—, amaterske kopije komad Din 1.—.

Vina

dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri Centralni vinarni v Ljubljani - Frankopanska ulica 11.

Zastonj dobite

vozni red za vse vlake na Gorenjskem ako pišete dopisnico na naslov:

Hinko Podjavoršek, Kranj

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Štiritedenski kuharski tečaj s poukom trikrat na teden se prične 18. avgusta v Narodnem domu, od 8. do 11. ure zvečer. Poučevala se bo rusko - francoska - poljska kuhinja. Din 500.— se plača v naprej, v tem je vračunana večerja, vse potrebščine in pouk. Vse informacije in prijave pri g. Rešu Narodni dom.

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

Dobro ohranjeno sobno opravilo prodam. Kупec lahko dobi istotam stanovanje (soba, kuhinja s pritlikinami) I. nadstropje Mestni trg št. 17 T. Lukež.

Kočija enovprezna malo rabljena se proda ali zamenja za seno in les. Mohar, Primskovo.

Služkinjo za hišna in kmečka dela sprejme le iz Marijine družbe župnišče Kranj.

Dve dijakinji sprejme na zdravo hrano in stanovanje Torkar Kranj, Cojzova 22 — bližina gimnazije. Na razpolago kopalnica in pianino. Cena ugodna.

Kot pomoč v gospodinjstvu se išče za čez dan pošteno dekle, ki je vajeno tudi otrok. Nastop takoj. Naslov v upravi lista.

Staroznana gostilna

„JEREB“ na Gorenji Savi

se vljudno priporoča cenjenemu občinstvu za obisk. Točim prvovrstna štajerska, dolenjska in dalmatinska vina ter vedno sveže pivo v vrčkih. Pripravljena so vedno topla in mrzla jedila. Priporočata se

ANA IN FRANC SMOLE

Naznanilo!

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem otvoril v hiši „Pri Puščavniku“, Prešernova ulica št. 15

higienski brivski in česalni salon

Izvršujem vsa v to stroko spadajoča dela kakor: trajno, vodno in železno ondulacijo ter manieure itd. po najnižji ceni. Solidno delo in dobra postrežba je moja reklama. — — — Cenjenim damam in gospodom se priporoča za naklonjenost

Kunstelj Stanko, damski in brivski salon

Gospodinje - kuharice

NEKAJ ZA VAS

Meljem kavo na posebnem električnem mlinu v vsaki debelosti tudi za kuhanje „turške“ kave
Kava vedno sveža — pražena.

SPECERIJA — KOLONIALE

Na zalogi vedno sveže blago. Nizke cene — solidna postrežba.

Anton Vreček, trgovec Kranj, (poleg pekarnje Bučar).

Kdor je varčen

gleda, da štedi pri vsakem dinarju, a to je le mogoče če

kupuje pri trgovcu,

ki je dobro sortiran in kjer so cene skrajno nizke. Svetujemo Vam poizkusite pri

P. Majdič „MERKUR“ - Kranj

ZAHVALA

Za premnoge dokaze sočutja in iskrenega sožalja, ki smo jih prejeli ob nenadni in težki izgubi naše iskreno ljubljene mame, stare mame, gospe

Marije Rakovc roj. Močnik

vдове po trgovcu z usnjem

se vsem iskreno zahvaljujemo. Srčna hvala vsem darovalcem cvetja.

Zahvalo smo dolžni prečastiti duhovščini, udeležencem pogreba iz Sp. in Zg. Dupelj, Tržiča in ostalih krajev, Gasilski četi Kranj in kranjski godbi. Vsem tem in Vam, ki ste prihiteli, da spremite našo blagopokojno na njeni zadnji poti — naša najsrčnejša hvala.

Sv. maša za pokoj njene duše se bo brala v soboto dne 8. avgusta ob pol osmih v farni cerkvi v Kranju.

Kranj, 7. avgusta 1936.

**Žalujoca Rudolf in Pavla Rakovc
z otroci.**